

**Festa
Major**
Cubelles
2019

FRANCESC CAPDET, PREGONER DE LA FESTA MAJOR 2019

**“Vull convertir el pregó en un
homenatge a la gent de Cubelles”**

Tot i el secretisme que envolta el nomenament del pregoner, aquesta vegada hi ha hagut un ocellet que ha piulat, involuntàriament, abans del compte. “Hola, pregoner!”, li van dir un dia al Francesc Capdet pel carrer fa un parell de mesos. Aquella salutació li va dibuixar un somriure que se li va fer encara més gran el dia que l’alcaldessa li va comunicar la decisió de la Comissió de Festes. Si us el trobeu pel carrer, veureu que avui encara no ha pogut esborrar el somriure.

“Content i atabalat”. Així resumeix les sensacions que va tenir quan va rebre la notícia. Però aviat la va digerir i va idear com seria el seu pregó: “un homenatge a la gent de Cubelles”. L’objectiu, centrar-se especialment en aquelles persones que van marcar la seva joventut, als anys 50 i 60. “A mesura que et fas gran, dones importància a moltes coses de quan erets petit, i al pregó vull homenatjar persones que van ser rellevants per a mi”, explica. Reconeix, però, un cert temor a no poder controlar alguna que altra llagrimeta i tremolor de veu.

Resumir què lliga en Francesc, Siscu, a Cubelles és un repte complicat. Hi ha moltes entitats que porten la seva signatura. El Cor l’Espiga, la primera AMPA de l’escola Charlie Rivel, el Centre de l’Amistat, el Grup d’Estudis Cubellencs Amics del Castell, la Penya Barcelonista, la política..., i podríem continuar amb un llarg etcètera. Si cal triar una d’aquestes entitats, però, no hi ha dubte que el Cor l’Espiga és una de les seves grans passions.

La seva il·lusió de jove era ser músic, però qüestions personals van fer que els estudis musicals quedessin en un segon terme i hagués de treballar a la vilanovina fàbrica Pirelli. El Cor l’Espiga es va convertir, així, en una manera de preservar una antiga vocació. Alhora, mantenia ferm el vincle familiar, ja que recorda que un tiet seu va ser fundador de la coral i el seu pare es va encarregar d’amagar l’estendard en plena repressió franquista.

Després d’uns anys desvinculat de la nostra vila i d’una època vivint a Vilanova i la Geltrú, en Francesc va tornar a Cubelles, on remarca que hi té unes “arrels molt fortes”, i es va submergir plenament a la coral “per petició familiar”. D’aquesta segona etapa, destaca la commemoració del centenari de l’entitat, l’any 2000, que va entomar com un projecte pràcticament personal.

A la majoria de les seves aficions, s’hi pot trobar un element comú: la cultura. La considera una de les essències de Catalunya. És un apassionat de la música, les lletres, la llengua, la història..., i confessa que a estones lliures escriu unes memòries familiars. Tot i aquesta passió cultural, però, explica que mai no s’ha sentit atret per la vessant més popular i folklòrica. “Prefereixo viure-ho des de segona línia”, apunta.

Que no se senti captivat pels gegants i balls populars no vol dir que no l’entusiasmi la Festa Major. Ràpidament, en destaca el ball del 15 d’agost. Recorda, emocionat, com anys enrere la gent s’engalanava per anar a l’envelat. Ara, ell mateix diu que ha abandonat la corbata i reconeix que el ritme de balls que pot gaudir ha anat a la baixa, però segueix sent-ne un fidel assistent.

Mirant enrere, també recorda amb certa nostàlgia que el programa de la Festa Major era molt més reduït, de manera que “tothom anava a tots els actes”. Dècades ençà, va ser un dels artífexs de la programació, en una feina que compartia amb el Salvador Fonoll, en Joan Imbernon, el Pere Gelabert, en Lluís Poch, en Bernardo Ollé, el Josep Capdet i el Rafel Granell, entre d’altres.

Tot i l’enyor de les festes majors de temps enrere, celebra que ara el programa sigui més extens i inclogui “actes per a tots els gustos”. De la recent evolució de la festa, aplaudeix sobretot el canvi de format del pregó, ja que creu que les paraules de gent de la vila són molt més enriquidores “que allò que pugui explicar algú pagat expressament per pujar al balcó de l’Ajuntament”. Diu que els seus predecessors han posat el llistó molt alt, però promet un pregó “especial” i convida a tots els cubellencs i estiuejants a compartir la cita del 14 d’agost als jardins de Can Travé amb el mateix entusiasme que ell ha viscut els últims mesos.

Gemma Sánchez Bonel